

Valgte af Folketinget:

Folketingsmand, Kammerherre Lüttichau, Rmd. af Dbg. og Dbmd., til Stamhuset Tjele,
 Folketingsmand, Klasseslotterikollektor N. Andersen, Dbmd. og R. af Dbg.
 Folketingsmand, Statsrevisor N. Clausen.
 Folketingsmand, Snedker S. Jensen.
 Husmand E. S. Ovesen, Sønder-Vium.

Valgte af Landstinget.

Landstingsmand, Proprietær Breinholt, R. af Dbg. og Dbmd., til Vandborg Bester-
 gaard og Møllegaard,
 Landstingsmand, Landvæsenstommisær B. Pedersen, R. af Dbg.,
 Landstingsmand, Hoffjægermester Sehested, R. af Dbg., til Stamhuset Broholm,
 Landstingsmand, Skolebestyrer Th. Nielsen,
 Landstingsmand, Gaardejer Chr. Nielsen.

I Kommissionens Sammenfætning er der senere foregaaet følgende Forandringer:

I Stedet for nuværende Finansminister, Hs. Excellence Kammerherre Lüttichau, der ved sin Udnævnelse til Finansminister udtraadte af Kommissionen, valgte Folketinget under 17de Oktober 1894 daværende Folketingsmand, nuværende Landstingsmand, Hoffjægermester N. Hage, R. af Dbg., til Dremandsgaard til Medlem af Kommissionen, og i Stedet for Landstingsmand, Skolebestyrer Th. Nielsen, der paa Grund af Sygdom maatte opgive sit Sæde i Kommissionen, indtraadte Landstingsmand, Redaktør S. Pedersen i Kommissionen som valgt af Landstinget i sammes Møde den 18de Januar 1895. Jungerende Fuldmægtig i Landbrugsministeriet, Baron S. Wedell-Wedellsborg har været Kommissionens Sekretær.

Foruden at forberede en Revision af Lovgivningen om Landejendommens Udskifning og Sammenlægning, hvorom Betænkning er afgiven under 14de September f. A. paahviler det i Henhold til Loven af 13de April 1894 § 2 Landbokommissionen at udrede en Plan, hvorefter der paa gunstige Vilkaar kan tilvejebringes Jordlodder for Landarbejdere.

Efter de Loven forudgaaede Forhandlinger saavel paa Rigsdagen som ogsaa omkring i Landet, hvor Spørgsmaalet allerede tidligere har været optaget til Forhandling af forskellige Landbosforeninger, er man gaaet ud fra, at det, der tilsigtes ved at aabne Udgang til Tilvejebringelsen paa gunstige Vilkaar af Jord for Landarbejdere, er at fremstaa bedre Samfundsforhold paa Landet derved, at der gives ubemlede Arbejdere — Thynder og Daglejere — Udsigt til ved Sparommelighed og Dygtighed at kunne i en passende Alder erhverve sig bedre Livsvilkaar med den større Selvstændighed, som følger af Besiddelsen af en Jordlod, samtidig med at den Arbejdskraft, der haves tilovers fra deres egen Bedrift, kan komme andre Landbrug til gode paa de Tider af Aaret, hvor der for disse er Trang til større Arbejdskraft, end der haves til Stadighed.

En saadan Udsigt til at kunne staa sig en nogenlunde selvstændig og betrygget Stilling antages at ville bidrage væsentlig til at knytte Landarbejderne stærkere til Landet og derved til at bringe den ønskelige Fasthed i Arbejdsforholdene derved, særlig Thyndeforholdet, til Stede. Den Tilhøjelighed, der ved Siden af Duffet om at staa sig en mere ubunden Tilværelse allerede i nogen Tid har været hos Landbefolkningen til at lade sig lokke af den Udsigt til hurtigere og sikrere at naa frem til en mere ubunden Eksistens, som Byforholdene synes at frembyde, og som har medført en i de senere Aar stadig stigende Indvandring fra Landet til Hovedstaden og Købstæderne, har langt fra gjort disse Gavn i Forhold til den Ulempe og den Udgift, der herved hyppig er bleven forvoldt dem, og samtidig hermed har denne Indvandring til Byerne, i Forbindelse med Udvandringen til oversjøede Lande, berøvet Landbruget den nødvendige Arbejdskraft. Agerbruget kræver, naar det skal kunne drives med Fordel, god og paalidelig Arbejdskraft. Desuden denne af Folk, som selv ere Jordbrugere, er der mellem Arbejder og Arbejdsgiver i sin Almindelighed et Fællesskab af Interesser, som maa blive til Gavn for begge, og under